

En clownaktig historia

I hisnande fart och med de röda lösnäsorna på plats bjuder Wasa Teaters clowner på ett underhållande collage av ögonblick ur Finlands historia.

TEATERRECENSION

● Finlands historia

en clownföreställning

Text: Agneta Lindroos, Susanne Marins, Tove Qvickström. Regi: Agneta Lindroos. Scenografi och dräkter: Anders Karls. Nyskriven musik och musikarrangemang: Eero Paalanen. I rollerna: Susanne Marins och Tove Qvickström. Urpremiär på Wasa Teater 12.1.

Den som tycker att historia är ett tråkigt ämne ändrar kanske uppfattning efter att ha sett *Finlands historia en clownföreställning*, som i dagarna haft urpremiär på Wasa Teaters miniscen Vasallen och kommer att turnera bland annat i högstadier.

Med avstamp i firandet av Finlands 100-årsjubileum har regissören **Agneta Lindroos** tillsammans med skådespelarna **Susanne Marins** och **Tove Qvickström** skapat en annorlunda historielektion full av finurligheter där vad som helst kan hända, eftersom den hålls av två lekfulla clowner som inte precis följer någon läroplan. De berättar och gestaltar omvartannat, och ibland flippar de lite ur.

I stundtals hisnande fart och med de röda lösnäsorna på plats bjuder duon på ett underhållande collage av ögonblick, personer och fenomen som belyser utvecklingen i vårt land sedan självständigheten 1917, med avstickare bakåt till svenska och ryska tider. Collageformen går igen i **Anders Karls** scenografi som snyggt inkorporerar historiskt stoff.

Avväpnande clowner

Qvickström och Marins har båda talang för ett nyansrikt clowneri och etablerar på ett avväpnande sätt kontakt med publiken. Allt medan diverse makthavare, diktatorer och kandidater dyker upp, sådana som **Kekkonen**, **Stalin** och **Paavo Nurmi**, men också så kallade vanliga människor; ofta genom ett snabbt byte av huvudbonad och accent. Dessutom anläggs ett kvinno- och jämlikhetsperspektiv.

Krig och tragik hör ju tyvärr också till bilden, något som inte ens clowner kan förbigå även om de helst vill. Föreställningens styrka är att man hittar en så bra rytm och balans mellan det lättsamma och det allvarliga, mellan fakta, känslor och tokroligheter.

CLOWNER MED BUDSKAP. Tove Qvickströms och Susanne Marins clowner bjuder alla på hundraårstårta, oavsett ursprung och modersmål. FOTO: FRANK A. UNGER

Clownerna är härligt oförutsägbara och samtidigt lyhörda för när det är läge att stanna upp. Gripande är till exempel scenen med små rädda krigsbarn eller då en soldat i fält skidar för sitt liv.

Mot slutet eskalerar det hela, eftersom de två föreläsarna febrilt försöker hinna få med så mycket som möjligt. Då blir pjäsen bitvis tunnare både innehållsligt och dramaturgiskt.

Väl framme vid dags dato, via **Lordi** och **Angry Birds**, gör clownerna ingen hemlighet av sitt missnöje med regeringen och nationalismen just nu. För de är ju inte bara roliga; de har ett budskap också. Och bjuder alla på hundraårstårta, oavsett ursprung och modersmål.

MARIA SANDIN
kultur@hbl.fi